

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและปัญหาของการวิจัย

อิสลามเป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญในเรื่องพฤติกรรมของมนุษยชาติ จึงได้กำหนดรูปแบบและคุณลักษณะไว้อย่างชัดเจน ให้เป็นแนวทางเพื่อได้จัดทำเป็นโครงสร้างทางสังคมตั้งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอาน ดังนี้

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ [66:6]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน มีมาลาอีกะฮ์ผู้แข็งแกร่งราวหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขาและพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา (อัตตะหะรีมะ 6)”

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يُخْرَجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴾ [7:58]

ความว่า “และเมืองที่ดีนั้น (มีดินดี) ผลผลิตของมันจะงอกออกมาด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้า และเมืองที่ไม่ดีนั้น ผลผลิตของมันจะไม่ออกนอกจากในสภาพแก่กรืน” (อัลอะฮ์รอฟ:58)

ในปัจจุบันมีข่าวเกี่ยวกับเด็กก่ออาชญากรรมมากมาย เช่น ขโมยเงินพ่อแม่ ทำร้ายพ่อแม่ ชุกรรโชกทรัพย์ ชุฆ่าเพื่อน การตบตี ทะเลาะวิวาทกัน ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงและมีรูปแบบที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นตามยุคสมัย หลายคนคิดว่าพฤติกรรมดังกล่าวมาจากการเล่นเกม การรับชมสื่อที่รุนแรง การอบรมเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมของเด็ก เช่น ในครอบครัวที่ขาดทั้งความรักและความอบอุ่น และขาดปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เด็กถูกเลี้ยงดูตามยถากรรม ทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไม่มี ความห่วงใยเอื้ออาทร มีการทุบตีทารุณโหดร้าย ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่มีสุขภาพจิตไม่ดี ติดสุรายาเสพติด ติดการพนัน พ่อแม่ไม่ต้องการเด็ก และใช้เด็กเป็นเครื่องระบายอารมณ์ เป็นต้น

โดยเด็กแบบนี้เติบโตด้วยความรันทดปนความโกรธแค้นทั้งพ่อแม่ และสังคมแล้วประพฤตินกเร ก้าวร้าวอย่างรุนแรง เพราะต้องการแก้แค้นแฝงอยู่ในจิตใจด้วย ซึ่งการเลี้ยงดูเด็กในลักษณะที่ไม่ เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นลักษณะปล่อยปละเลย ไม่สร้างระเบียบวินัย หรือเลี้ยงด้วยความชิงชัง ทารุณ โหดร้ายจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเกรและกลายเป็นอาชญากรได้ในที่สุด (โสภณ สุภาพงษ์, 2548) ซึ่งศาสนาอิสลามส่งเสริมให้มนุษย์กระทำความดี และห่างไกลจากความชั่ว ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ใน อัลกุรอาน ดังนี้

﴿ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴾

[17:31]

ความว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริง นั่นคือส่วน หนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง” (อัลกุรอาน 31 : 17)

พฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน นับวันจะกลายเป็นปัญหาสังคมที่ รุนแรงโดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหา พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวที่พบได้ในบุคคลทั่วไป ทั้งนี้พฤติกรรม ก้าวร้าวหมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งพฤติกรรมทำลายสิ่งของ ลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นจะมีความรุนแรง ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ หุนหันพลันแล่น และความสามารถในการยับยั้งหรือควบคุมอารมณ์ยังไม่ พัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวได้ง่าย เช่น กล่าวคำหยาบ ขว้างปาสิ่งของ เป็นต้น โดยปัจจัยที่มีอิทธิพล หรือเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นกระทำผิดส่วนใหญ่มาจากปัจจัยพื้นฐาน 3 ด้าน คือ ด้านชีววิทยา ได้แก่ สาเหตุจากบุคลิกภาพองค์ประกอบในตัวบุคคล การเจ็บป่วยด้วยโรคจิตหรือ ปัญญาอ่อน หรือการติดยา ด้านจิตใจ ได้แก่ สภาพอารมณ์ การขาดที่พึ่ง ความคับข้องใจ และด้าน สังคม ได้แก่ ครอบครัวแตกแยก ฐานะยากจน ขาดการฝึกอบรม คบเพื่อนไม่ดีถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี และสื่อต่างๆ พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนหนักใจให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์และบุคคลอื่น ๆ ในสังคม นอกจากนี้พฤติกรรมก้าวร้าวยังเป็นปัญหาที่น่าวิตกกังวล เพราะถ้าหากยังไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะส่งผลร้ายต่อตัวเยาวชน หรือสังคมในอนาคตได้ เพราะผู้ที่มี พฤติกรรมก้าวร้าวซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งจนกลายเป็นนิสัยความเคยชิน ส่งผลทำให้เขาเป็นผู้ใหญ่ที่ หยาบคาย ก้าวร้าว ป่าเถื่อน อันธพาลและในที่สุดจนกลายเป็นอาชญากร และมีผลกระทบต่อเด็ก เป็นอย่างมาก แต่สังคมมักมองข้ามไป มองเป็นเรื่องปกติธรรมดาหรือเป็นพฤติกรรมปกติของเด็กจึง ไม่ได้สนใจเท่าที่ควร (สมบัติ ตาปัญญา, 2549)

พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของบุคคล นักจิตวิทยาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวไว้หลายทัศนะ อาทิเช่น Freud (1969) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณของความตาย หรือเป็นแรงขับชนิดปฐมภูมิหรือติดตัวมาแต่กำเนิด พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณของการทำลายสู่ภายนอก เมื่อบุคคลสะสมความก้าวร้าวไว้ เขาก็จะพยายามแสดงความก้าวร้าวในในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดงท่าทางที่ไม่เป็นมิตรกับผู้อื่น การข่มเหงรังแก ต่อต้าน และไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจแสดงออกในรูปของการทำลาย หรือทำร้ายตนเอง นอกจากนี้ Bandura (1977 : 80) เชื่อว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมทางสังคมอย่างหนึ่งที่มนุษย์เรียนรู้จากสังคม การสังเกต การเลียนแบบพฤติกรรมของผู้อื่น และส่วนหนึ่งเกิดจากการเสริมแรง ยิ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นได้รับการเสริมแรงมากเท่าใด ก็มีแนวโน้มจะเกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำขึ้น และเด็กจะมีความก้าวร้าวมากขึ้นยิ่งใดก็ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมทางสังคม สิ่งแวดล้อมของบุคคลที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อโอกาสให้กระทำความก้าวร้าวอยู่เสมอ (สุพัตรา พันธุ์, 2546:119-121) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงการกระทำในลักษณะที่รุนแรงผิดปกติ เพื่อตอบสนองหรือปลดปล่อยความเครียด ความคับข้องใจ ความโกรธและความรู้สึกไม่ดีต่างๆ โดยเป็นการกระทำทางกายและทางวาจาที่รุนแรงผิดปกติ เป็นการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด เสียหาย หรือมุ่งทำร้ายให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทั้งที่มีเจตนาหรือไม่เจตนา (หงษ์ บันเทิงสุข, 2550:ออนไลน์) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่บุคคลปลดปล่อยพลังกำลัง ทั้งคำพูดและการกระทำ เพื่อขจัดความโกรธความกลัวของตนไปยังบุคคลหรือสิ่งของ โดยอาจแสดงออกเพื่อพิทักษ์สิทธิของตน หรือก่อความเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น บุคคลนั้นทำไปโดยขาดความยับยั้งชั่งใจและไม่สามารถควบคุมตนเองได้

จากการศึกษาของนักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวส่วนใหญ่จะพบมากในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาและมีแนวโน้มที่ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นปัญหาความรุนแรงเป็นตัวบ่งชี้อย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคมที่มีรากฐานมาจากความขัดแย้งในครอบครัว เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวชอบสร้างความเดือดร้อนทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง มีความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว มีประวัติถูกทำโทษอย่างรุนแรง การพบเห็นบิดามารดาทะเลาะหรือทำร้ายร่างกายระหว่างกันรวมถึงความยากจนในครอบครัว หรือการหย่าร้างของบิดามารดา (อรณลิน ไชยวสุ, 2547)

พื้นที่จังหวัดสตูลมีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามจึงมีวิถีแบบชาวไทยมุสลิมคือ อาศัยบทบัญญัติของศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่ต้องส่งบุตรหลานเข้าเรียนศาสนาอิสลามตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมอิสลามที่กล่าวมา

طلب العلم فريضة على كل مسلم

ความว่า “การแสวงหาความรู้เป็นวาญิบเหนือมุสลิมทุกคน”

รายงานโดยอิบนุ มาญะฮฺ

และความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความรู้กับผู้ที่ไม่มีความรู้นั้น อัลลอฮฺทรงกล่าวอย่างชัดเจนในอายะฮ์อัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ [๑:๓๙]

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ? แท้จริงบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ” (อัลกุรอาน 39: 9)

ในโองการดังกล่าวข้างต้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้แบ่งมนุษย์เป็นสองประเภท คือ ผู้ที่มีความรู้และ ผู้ที่ไม่มีความรู้ ซึ่งสถานภาพของบุคคลทั้งสองประเภทนี้มีความแตกต่างกันทั้งในด้านการดำรงชีวิต ความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุดการหวนเกรงการลงโทษในโลกหน้า และการหวังความเมตตา การตอบแทนจากพระเจ้าในโลกหน้า ซึ่งจะทำให้มนุษย์ที่มีความรู้ปฏิบัติแต่ความดี ดำรงตนอยู่ในศีลธรรม และห่างไกลจากการปฏิบัติตนที่ต่ำทราม

﴿ وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴾ [๒๘:๓๐]

ความว่า “และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ ก็มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยเสมอ” อัลกุรอาน 35: 28

ในโองการนี้ เป็นการยืนยันถึงความสำคัญของวิชาความรู้ซึ่งจะทำให้มนุษย์มีความเกรงกลัวในการลงโทษของพระเจ้า ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติแต่ความดี และห่างไกลจากความชั่ว นอกจากนี้วิชาความรู้ยังเป็นเครื่องมือสำหรับมนุษย์ในการแยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ ความดีและความชั่ว

พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ที่ศึกษาหาความรู้ เนื่องจากความรู้เป็นสิ่งที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ได้ดำรัสไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน

﴿ يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴾

[๑๖:๘]

ความว่า “อัลลอฮ์ จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้าและบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ” (อัลกุรอาน 58: 11)

ซึ่งแหล่งเรียนรู้ทางศาสนาที่ผู้ปกครองมักจะส่งบุตรหลานเรียนศาสนาคือ ปอเนาะ เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับความนิยมมาตลอด แม้จะมีโรงเรียนของรัฐทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ แต่ประชาชนที่เป็นชาวไทยมุสลิมยังนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในปอเนาะมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล เพราะสถานบันการศึกษาดังกล่าวได้ยกระดับขึ้นมาเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความก้าวหน้ามาก เปิดสอนหลักสูตรควบคู่กันทั้งภาคศาสนาและภาคสามัญ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นักเรียนจึงได้รับประโยชน์ทั้ง 2 ทาง คือทางโลกและทางธรรม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากมายทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศชาติ

ดังนั้นสถานศึกษาที่มีบทบาทในพื้นที่ชายแดนใต้ คือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับของคนในสังคมมุสลิมและมีความเป็นมาอันยาวนาน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีการเรียนการสอนทั้งภาคศาสนาและภาคสามัญ ด้วยเหตุผลนี้ทำให้สังคมมุสลิมให้ความสนใจที่ส่งลูกหลานมาศึกษาเล่าเรียน ในขณะเดียวกันเป็นการแบ่งเบาภาระในการดูแล อบรมสั่งสอน ให้กับพ่อแม่อีกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นทางออกให้กับหลาย ๆ ครอบครัวที่ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน เมื่อมีเด็กนักเรียนมาจากต่างสถานที่คงเป็นเรื่องที่เลี่ยงไม่ได้กับปัญหาของเด็กนักเรียนเหล่านั้น ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสตูลคือ ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาชู้สาว ปัญหาการหนีเรียน ปัญหาทะเลาะวิวาท และอื่น ๆ เพราะนักเรียนแต่ละคนที่มาเรียนอาจจะมีปัญหาก่อนแล้วหรือบางคนมาคบเพื่อนในโรงเรียนและเกิดปัญหาลักษณะความก้าวร้าวตามมา

อิสลามเป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญกับความรู้เป็นอย่างมาก อิสลามไม่เพียงแต่จะสอนให้มนุษย์มีความรักต่อความรู้ แต่อิสลามยังเรียกร้องให้ทุกคนแสวงหาความรู้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด จะอยู่ในยามที่คับขันหรืออยู่ในภาวะสงครามก็ตาม เพราะความรู้เป็นพื้นฐานของการพัฒนา มนุษย์ เป็นกุญแจของความเจริญ ทางวัฒนธรรมและอารยธรรม ความรู้มีความสำคัญในทุกขั้นตอนของการมีอยู่ของมนุษย์ ความรู้เท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์รู้จักตัวเอง รู้จักจักรวาล และรู้จักผู้อภิบาลผู้ทรงสร้าง และการแสวงหาความรู้เป็นสิ่งประเสริฐยิ่งสำหรับมวลมนุษย และถือเป็นหน้าที่ของมวลมนุษยโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นมุสลิม พวกเขาเหล่านั้นจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศาสนาของตน เพราะศาสนาคือวิถีแห่งการดำเนินชีวิต การแสวงหาความรู้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้แสวงหาได้กลายเป็นผู้รู้ แต่ยังเป็นผลบุญสำหรับผู้แสวงหา (อิบราฮีม ณรงครักษาเขต, 2551:50)

จากสภาพดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนเป็นสาเหตุที่นำความเดือดร้อน วุ่นวาย ทั้งตนเอง คนรอบข้าง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจุบันสังคมกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับความก้าวร้าวในรูปแบบของอาชญากรรมประเภทต่างๆ เช่น การชิงทรัพย์ การฆ่าข่มขืน การทำร้ายผู้อื่น การทำลายสาธารณสมบัติ และก่อความไม่สงบ เป็นต้น ซึ่งได้กลายเป็นปัญหาระดับชาติที่มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนพยายามที่จะดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหามุติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตลอด 25 ปีที่ผ่านมา (อมรวิรัช นาคทรพร, 2546) และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในทุกภูมิภาค รวมทั้งในจังหวัดสตูล ซึ่งมีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหลายโรงเรียนด้วยกัน

ในการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา ต้องคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน เพราะหากมุ่งพัฒนาคุณภาพงานวิชาการเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมของผู้เรียนว่าอยู่ในสถานะใด การพัฒนาคุณภาพงานวิชาการอาจไม่บรรลุผล กล่าวคือหากผู้เรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อเหตุ ก่อปัญหาความรุนแรง แสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวออกมาในรูปแบบต่างๆ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกำลังอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ หากผู้เรียนกำลังตกอยู่ในภาวะดังกล่าวและครูผู้สอนไม่สามารถแยกแยะได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคงไม่ดีขึ้นซ้ำร้ายอาจส่งผลกระทบต่อผู้เรียนคนอื่นๆ ที่ตั้งใจเรียนด้วยซ้ำ

ดังนั้นการบริหารการศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาหาแนวทางต่างๆ เพื่อรองรับกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมความก้าวร้าว มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนโรงเรียนอรุณศาสนวิทย์มูลนิธิ ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล มีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล โดยจะนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และเพื่อเป็นแนวทางป้องกันปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ก่อนที่จะเกิดความรุนแรงมากขึ้น และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู และปัจจัยสภาพแวดล้อม

1.2.3 เพื่อประมวลแนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูลอยู่ในระดับใด

1.3.2 พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัวต่อเดือน สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมมีความแตกต่างกันหรือไม่

1.3.3 แนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล ควรเป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตพื้นที่

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสตูล จำนวน 16 โรงเรียน

2. เนื้อหาของการวิจัย

1. ศึกษาระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อม

3. ประมวลแนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

3. ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้แบบสอบถามเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล จำนวน 380 คน และสัมภาษณ์ครูจำนวน 10 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ

1) เพศ

2) ระดับการศึกษา

3) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

4) สถานภาพของบิดามารดา

5) การอบรมเลี้ยงดู

6) สภาพแวดล้อม

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว ด้านร่างกายและวาจา

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง การกระทำที่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งร่างกาย วาจา และเกิดโดยการบังคับ ชูเชิญ คูกคาม ทูบตี จำกัดกีดกันเสรีภาพ ทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ หรือเจ็บปวดทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 พฤติกรรมก้าวร้าวทางด้านร่างกาย เป็นการแสดงพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีหลักฐานที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรอบแผลบวม รอยฟกช้ำ และรอยเลือด เช่น การตบ ตี เตะ ชก กัด ช่วนและขว้างสิ่งของใส่ เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยคำพูด ที่ไปทำร้ายอารมณ์ ความรู้สึกและจิตใจของผู้อื่น เช่น การด่าว่า ใช้วาจาหยาบคาย สบประมาท ล้อเลียนหน้าตา ผิพรรณ จุดต้อย ความพิการ ฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ และผล การเรียน การกล่าวหา และการขูขบขินินทา เป็นต้น

2. ปัจจัยพื้นฐาน หมายถึง ตัวแปรที่เป็นต้นเหตุสำคัญ หรือมีความสัมพันธ์มากกับ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล

2.1 ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองใช้ในการอบรมสั่งสอนเด็กอันเป็นทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถให้ความรักและการลงโทษในการกระทำต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

2.1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็ก โดยที่เด็กรู้สึกกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบ วินัยที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกำหนด หรือถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำที่ตนเอง ต้องการ

2.1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองร่วมกันรับผิดชอบ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การตัดสินใจใด ๆ ภายในครอบครัวเกิดจากความเห็นชอบของสมาชิกทุกคนในครอบครัว ทั้งนี้เด็กจะมีความรู้สึกกว่าตนเอง

ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับนับถือ ความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือในโอกาสเท่าที่ควร

2.1.3 การอบรมแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าเขาเองไม่ได้รับการตามใจ และไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุนหรือให้การแนะนำจากผู้ปกครอง มักถูกผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ผู้ปกครองไม่ให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร

3. ปัจจัยสภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 อิทธิพลกลุ่มเพื่อน หมายถึง บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กัน มีความร่วมมือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มเพื่อความสนุกสนาน การยอมรับ ประกอบด้วยกลุ่มเพศเดียวกันหรือต่างเพศแบ่งเป็นการแสดง คือ การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของเพื่อน เช่น พูดคำหยาบล้อเลียน รังแกผู้อื่น เป็นต้น

3.2 อิทธิพลของสื่อ หมายถึง เนื้อหาสาระสำคัญของสื่อที่มีอิทธิพลต่อเด็กที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว แบ่งได้เป็นสื่อตัวแบบจริง สื่อภาพยนตร์ สื่อหนังสือการ์ตูน และสื่อเกมคอมพิวเตอร์

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล

5. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 และมีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล
2. เพื่อทราบถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล
3. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาทางพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล
4. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวหรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง

Prince of Songkla University
Pattani Campus

**กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล**

ตัวแปรอิสระ

1.ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- ระดับการศึกษา
- รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย

ต่อเดือน

- สถานภาพของบิดามารดา

2.ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู

- การอบรมเลี้ยงดูแบบ

เข้มงวด

- การอบรมเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตย

- การอบรมเลี้ยงดูแบบ

ปล่อยปละละเลย

3.ปัจจัยสภาพแวดล้อม

- อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนใน
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดสตูล

พฤติกรรมด้านร่างกาย

- การทำลายสิ่งของ
- การทะเลาะวิวาท
- การคบเพื่อน
- การหนีเรียน

พฤติกรรมด้านวาจา

- การพูดจาหยาบค้าย
- การซุบซิบนินทา
- การดูถูก ดูหมิ่น เหยียด

หยาม

- การสบประมาท
- การล้อเลียน

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย